

DEN SKANDINAVISKE CANADIENSAREN.

Lös. No. 61. — ÅRG. 6.

WINNIPEG, MAN. 30 SEPTEMBER 1892.

No. 9. — Lösn. 5 Cts.

CANADISKA NYHETER.

OTTAWA. Canadas Premier-Minister, Sir John Abbott, har rest till England för att söka bot för sin så yacklande helse. Det talas mycket om, att han skall afgå från sin befattning som Premier Minister. Hvem som skall blifva hans efterträdare har länge sysselsatt pressen. Allmänt antages, att skulle Sir John Abbott nedlägga spiran, så blef Justitie Ministern Sir John Thompson utnämnd till Premier Minister. En del röster höjes äfven för Krigs - Ministern Bowell, som Ministerens ledare. ifall att Abbott skulle afgå.

MONTREAL. Den ena skandalen efter den andra har kommit i dagen i katolska kretsar inom provinserna Quebec. Det gäller icke mer eller mindre än själva katolska presterskapet, mot hvilket t. o. m. de katolska tidningarna börjat draga i härad. Gång efter annan hafva flere prester beträddts med intimt förhållande med sina kvinnliga församlings medlemmar och att hafva missbrukat sin befattning som bikt fader. En framstående advokat, som f. t. befann sig på resa i Europa, blef vid sin återkomst upplyst om att själva Vicar Generalen för en af de stora Katolska munkorden hade groft förölampat hans hustru. Advokaten lät ej leka med sig, utan hotade att skjuta ner uslingen, då han träffade honom. Den senare skuddade, vid underrättelsen häraf, stoffet af sina fötter och flydde till Förenta Staterna. Många andra skandaler kommo strax derefter i dagen om presternas osedlighet. Tidningarna påyrka en genomgående reform och själve Kardinal Taschereau i Quebec har på bjudit en allmän bot och fastelagsåsom en försoning. Äfven mot de Katolske presternas okunnighet har flere röster höjts sig. Vid ett nyligen hållet

möte med undervisnings Styrelsen i Quebec ledde oppositionen af ingen mer eller mindre än f. d. Gouvernör Masson. Han, understödd af alla lekmännen, påyrkade att alla presterna, hvilka fungerade som skollärare, skulle underkastas examen i likhet med lekmän. Biskoparne och det öfriga presterskapet motsatte sig detta på det allra ifrigaste och menade att de allena, hade magt att härutinnan bestämma.

WHITEWOOD. I förra veckan föll hotellegaren Wilson i Whitewood, Assa, för eget skott. Under en kör tur kom geväret för nära det ena hjulet, som med det samma slog upp hanen och derpå aftryckte skottet. Haglen sönderleto ena läret och trängde derefter in i bröstet. När hjälp anlände var han död af blodförlust. Händelsen manar till aktsamhet med dylika vapen.

EN UTMÄRKT KOLERAHÄRD.

Det var i hamnvartererna i Hamburg, som kolera först bröt ut. Byggnadskomplexen i dessa kvarter, som omärkligt gå öfver i "die Altstadt", kan säkert i elände och ohygglighet mäta sig med hvilket Whitechapel som helst. Vid ingången till detta helvete stannar den dristigaste, om han icke är i sällskap med en pålitlig följeslagare.

Ett virrvarr af korsverkshus och fallfärdiga ruckel möter ögat, och gärdsplatserna äro ej större än att fönstren från midt emot hvarandra liggande bostadslägenheter stöta samman. Öfverallt hänga gammalt linne och gamla sängkläder till torkning, och en rutten och kvalmig dimma står fet och illaluktande öfver jorden.

Alla de någorlunda breda gatorna i detta kvarter föra ut till hamnen, der kolpråmar och torfflottor skicka damskvar i öfver staden. Ett tätt lager af sot och grönt slem håller som en olja det mörka vatt-

net dödstillt, och hvarje fåra, som en präml eller ångare gör i detta döda haf, går genast tillhoppa.

Till Alstern, en stor giftreservoar, stöta dess många armar. Den sträcker sig djupt in bland de tätt hoppackade husen och är värre än rinnstenar eller stinkande grafvar. De gamla smutsiga packhusen vända sina korsvirkesgafflar med luckor och "karnapper" rakt upp med vattnet, och murarne gå rakt ned i detta. Ytan är täckt med afvall och "ankmat"; det är icke tal om någon strömsättning eller förnyelse af denna dipöl. Öfver grafven drifver en rutten dimma, medförande en från lukt från kolonialvaror, rökerier, viktualieupplag och lumphögar. I förväg osunda, ligga gårdarnes som tredje eller fjärde bakgårdar till usla gator, hvilkas motstycke ej finnes i någon annan stads fattigkvarter.

I dessa gator, som bära det betecknande namnet "Graben", äro husen fallfärdiga och synas blott kunna hålla samman genom inertions lag. I arkitektoniskt hänseende höra de alla till svunna seklers monument. Den ena etagen sträcker sig ut öfver den andra, och mellan hyresgästerna i de öfversta våningarna, som från båda sidor nästa afstånga luften, uppstår ofta ett intimt familjelif. Man räcker hvarandra händerna tvärs öfver gatan! Stenläggningen går i dalar och höjder, och i dalarna samlas stinkande vatten. Det ser ut som om polis och innevånare i skön samstämmighet uppgifvit gärdet. Man ser aldrig spår till någon skoljning eller något försök till desinfektion. Flockar af häns sprätta i gatsmutsen, och på de framskjutande trapporna snappa halfnakna ungar och mödrar, som gifva sina smutsiga barn di, efter luft.

Korrespondenter önskas på alla platser, der Skandinaver finnas.

VIRDEN.

Staden Virden, Manitoba, härjades af en fruktansvärd eldsvåda natten till den 28te September. Vid midnatt utbröt elden från ett stall och spred sig med hastighet till närliggande byggnader. Hotell, handelsbolag, jemte flera större byggnader blifvo dervid lågornas rof. Elden upplyste trakten milsvidt och det var med nöd en del personer sluppo undan.

INDIANERNA I CANADA.

Uppgingo under 1891 till 121,638 eller 947 mindre än föregående året. Af dessa kommo 35,187 på östra landskapen, 25,195 på Manitoba och de Nordvestra Territorierna samt 61,256 på de öfriga vestra distrikten. Under det de vestra distrikten under året visa en tillökning af 786 så visa de öfriga en minskning med 1733. — Barnens antal i Indian skolorna uppgick samma år till 7554. — På 75,139 jordbrukande Indianer kommo 104,609 acres uppodlade, lemmande under året en skörd af 462,745 bushels säd och 290,598 bushels rotfrukter.

SMÄPLOCK.

Kanske är det intet så riktigt att kalla det så, i ty att saken gäller ingenting mindre än ägg och svin hufvud, men dömen själva. Då en Agent, hviken i sommar öfverförde en del emigranter till Canada, skildrade de Canadiska förhållandena för sina landsmän i Sverige, berättade han med hänförelse huru matmodern här bara behöfde gå ut om morgnarna och plocka upp ägg på prärien och vid slagtare bodarne samla svinhufvud, hvilka dock inga andra än Irländare bruka taga vara på. — Hvad gör man icke för penningen?

Prenumeranter i de Skandinaviska länderna erhålla tidningen sig fritt tillsänd mot 7 Kronor 50 öre pr år.